

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, declarate de avocații Tighinean Alexei în numele inculpatului Esinencu Andrei, Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul Zgardan Boris, Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului Chiril Vladislav, Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului și inculpatul Chiril Vladislav, în cauza penală în privința lui

Esinencu Andrei xxxxxx xxxxx xx xx xxxxxxxxxxxx
xxxx, xxxxxxxx xx xxxxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxx xxxxx xxx xx x,

Chiril Vladislav xxxxxx xxxxxx xx xx xxxxxxxxxxxx
xxxx, xxxxxxxx xxxxx xxxxxxxx xx xxxxxxxx xx
xxxxxxxx xxxxx xxxxxxxx xxx xxxxx xxxxx xxxxx xxx
xx

și

Zgardan Boris xxxxxx xxxxxx xx xx xxxxxxxxxxx xxxxx,
xxxxxxxx xxxxx xxxxxxxxxxx, xx xxxxxx xx
xxxxxxxxxxxx xxxxx xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxx xxx xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.10. - 28.12.2016;

Instanța de apel: 19.01.- 22.03.2017;

Instanța de recurs: 25.05. - 12.07.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal:

Esinencu Andrei, la 6 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis;

Chiril Vladislav, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani;

Zgardan Boris, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

A fost încetat procesul penal intentat în privința lui Esinencu Andrei, Chiril Vladislav și Zgardan Boris în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ultimii fiind trași la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, *în fapt*, că la 09 februarie 2014, aproximativ la ora 03:30, Esinencu Andrei împreună cu Chiril Vladislav, Zgardan Boris și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjungată într-o procedură separată, se aflau în fața clubului de noapte „Kremlin”, amplasat pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn, 17/2, mun. Chișinău.

În urma unui conflict, manifestând o obrăznicie deosebită au aplicat violență fizică asupra lui Zugravu Daniel, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 487/D din 10 martie 2014, vătămări corporale medii.

Ulterior, în continuarea acțiunilor criminale au aplicat violență fizică asupra lui Marcu Anatolie, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 488/D din 10 martie 2014, vătămări corporale medii.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați:

Esinencu Andrei în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 5 ani închisoare; în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare; în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa 6 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 mai 2016, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Chiril Vladislav în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 5 ani închisoare; în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Zgardan Boris în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 5 ani închisoare; în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea cerințelor procurorul a invocat următoarele argumente:

Prima instanță neîntemeiat a dispus recalificarea acțiunilor inculpaților potrivit art. 354 Cod contravențional, deoarece conform pct. 10 alin. (7) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară în

cauzele penale despre huliganism”, huliganismul însoțit de vătămarea corporală medie a victimei urmează a fi calificat potrivit alin. (2) lit. i) art. 152 Cod penal, iar în conformitate cu modificările operate în Codul penal (Legea nr. 277 din 18 decembrie 2008, intrată în vigoare la 24 mai 2009) art. 152 alin. (2) lit. i) Cod penal a fost exclus.

Astfel, anterior modificărilor menționate, vătămările corporale medii, însoțite de acțiuni huliganice, urmau a fi calificate numai ca o cauzare de vătămări corporale medii, însă actualmente, calificarea acțiunilor lui Esinencu Andrei, Chiril Vladislav și Zgardan Boris corect au fost calificate potrivit actului de învinuire.

A indicat apelantul că, instanța nu a luat în considerație prevederile art. 33 alin. (4) Cod penal - concursul ideal de infracțiuni, când persoana printr-o singură acțiune săvârșește mai multe infracțiuni.

Astfel, aplicarea incorectă a normelor legale de către instanță cât și blândețea pedepselor stabilite inculpaților prin sentință nu ar impune careva lipsuri și restricții drepturilor acestora proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, fapt ce contravine prevederilor art. 61 Cod penal.

Pedeapsa stabilită inculpaților de către instanța de judecată nu previne săvârșirea de noi infracțiuni atât de inculpați, cât și de alte persoane, fiind insuficientă pentru restabilirea echității sociale, generând sentimente de nedreptate și neîncredere a cetățenilor în lege, creându-se impresia că săvârșirea unor infracțiuni grave, nu este pedepsită de lege.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei penale instanța de judecată urma să aprecieze gradul de influență a circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepselor și să ia în considerație că nu au fost identificate circumstanțe atenuante în acțiunile lui Esinencu Andrei, Chiril Vladislav și Zgardan Boris, dimpotrivă aceștia au săvârșit infracțiunea prin participație și nu au contribuit în nici un fel la identificarea celorlalți infractori.

3.1. Avocatul Tighinean Alexei în numele inculpatului Esinencu Andrei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, invocând în acest sens următoarele aspecte.

Prima instanță a pronunțat o sentință neîntemeiată în partea recunoașterii vinovăției lui Esinencu Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal. Or, organul de urmărire penală nu a demonstrat cert că inculpații au acționat intenționat cu scopul de a cauza prejudicii fizice părților vătămăte și că toți inculpații au avut aceste intenții.

A menționat apărarea că, partea acuzării nu a probat faptul că din acțiunile nemijlocite ale lui Esinencu Andrei au fost cauzate părții vătămăte vătămări fizice calificate ca fiind de gravitate medie. Implicarea nemijlocit în conflict a persoanei nu duce automat la coparticipație în infracțiune, deoarece acuzarea nu a probat faptul că a fost o înțelegere prealabilă între inculpați și persoanele neidentificate de a cauza intenționat vătămări corporale părților vătămăte.

Imposibilitatea determinării persoanei care nemijlocit a atacat părțile vătămăte, nu poate duce la condamnarea tuturor participanților la conflict, din motiv că nu au acționat sub aceeași intenție.

3.2. Avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul Zgardan Boris, au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu

pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În susținerea cerințelor invocate apelanții au menționat, că:

În acțiunile lui Zgardan Boris nu se întrunesc elementele infracțiunilor imputate, totodată nu a fost dovedită nici intenția directă și, nici indirectă a inculpatului în săvârșirea celor incriminate.

Referitor la divergențele în declarațiile date de către Marcu Anatolie în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, au menționat că este evident că dacă Marcu Anatolie l-a recunoscut pe Zgardan Boris că este una din persoanele de către care a fost lovit în seara în care a avut loc conflictul, conform celor relatate de către acesta, atunci era imposibil să nu memorizeze haina de culoare aprinsă în care era îmbrăcat Zgardan Boris.

Totodată, partea apărării a evidențiat că partea vătămată duce în eroare instanța, ținând cont de poziția acestuia când s-a prezentat după conflict la domiciliul lui Zgardan Boris acasă, solicitând de la acesta datele persoanelor care i-au aplicat lovituri.

La fel, au specificat apelanții că pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, divergențele sunt prezente în declarațiile părților vătămate, iar la întrebarea: „*Cine poate confirma precum că acestea au fost lovite de către Zgardan Boris ?*” - Zugravu Daniel a menționat că doar Marcu Anatolie, fapt care încă o dată dovedește ducerea în eroare a instanței de judecată, deoarece au fost prezenți și au fost audiați în ședința de judecată martori, care au dat declarații sub jurământ și nimeni dintre aceștia nu au declarat că l-au văzut pe Zgardan Boris să aplice lovituri.

Au subliniat apelanții că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost înlăturate dubiile în probarea învinuirii aduse inculpatului Zgardan Boris, or, deși fapta a avut loc, Zgardan Boris nu a participat la acest conflict, iar probele anexate la materialele cauzei nu dovedesc că acesta a aplicat lovituri părților vătămate.

3.3. Avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului Chiril Vladislav, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În susținerea cerințelor apărării a menționat, că învinuirea este neîntemeiată, ilegală, lipsită de sens și care nu este bazată pe probe care ar demonstra săvârșirea infracțiunii pentru care Chiril Vladislav a fost declarat vinovat.

A evidențiat apărarea că, Chiril Vladislav de la începutul urmăririi penale și până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată a descris amănunțit circumstanțele cauzei, menționând că la 09 februarie 2014 a venit de la clubul „Rust” la clubul de noapte „Kremlin” pentru a schimba anturajul, pentru a se distra.

Nu a cunoscut părțile vătămate și nu a participat sub nici o formă la conflict.

Situația acestuia fiind similară cu a altor persoane care se aflau afară și au văzut conflictul.

În opinia apărării, instanța de judecată a lăsat fără examinare și apreciere faptul că Chiril Vladislav a comunicat organului de urmărire penală despre persoanele care au participat la conflict (procesul-verbal de audiere suplimentară din 17 ianuarie 2015 f.d. 220-223, vol.I), iar organul de urmărire penală nu a elucidat pe deplin aceste circumstanțe. Faptul că Chiril Vladislav nu a participat la conflict este confirmat prin declarațiile martorului părții acuzării, Muntean Ana, care în ședința de judecată, la întrebarea părții apărării a răspuns „nu au participat toți băieții care au venit cu

mașina”, iar la întrebarea despre participarea lui Chiril Vladislav și Zgardan Boris la bătaie a răspuns „da erau pe loc, dar nu au participat la bătaie”, la întrebarea la ce distanță se aflau aceștia, martorul a comunicat că „nu erau aproape, poate erau mai aproape de intrarea în club”.

Astfel, a concluzionat apelantul că instanța de judecată a nu ținut cont de aceste circumstanțe esențiale, or în hotărâre nu se menționează nimic despre aceste declarații, care la rândul lor vin să-l dezvinovățească pe Chiril Vladislav.

La fel, potrivit declarațiilor martorului părții acuzării, Vatamanu Teodor, rezultă, că Chiril Vladislav nu a participat la conflict.

Astfel, acesta în ședința de judecată deși a menționat că a văzut conflictul, nu a declarat că Chiril Vladislav a participat la conflict.

Martorul Bandalac Mihail a declarat că a discutat vreo 1-2 minute cu Chiril Vladislav, care era liniștit și nu avea intenție să lovească pe cineva, fapt ce confirmă poziția părții apărării.

Faptul că Chiril Vladislav nu a participat la conflict poate fi dedus și din declarațiile martorului Krîjanovski Dumitru, care fiind în clubul „Rust”, la revenirea lui Chiril Vladislav și Zgardan Boris de la clubul „Kremlin” a aflat, că aceștia au văzut o bătaie, însă nu au participat. Acest martor a mai declarat că Chiril Vladislav nu avea semne de violență.

A subliniat apărarea, că prima instanță a preluat motivele părții acuzării în defavoarea inculpatului, fapt prin care a fost încălcat principiul general al procesului penal prevăzut de art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, totodată sentința de condamnare se bazează doar pe declarațiile părților vătămate, care urmau a fi apreciate critic.

La fel, a remarcat apelantul că prima instanță a indicat că *„fapta și vinovăția inculpaților se constată cu certitudine în baza probelor directe administrate în cadrul cercetării judecătorești și anume: declarațiile martorului Krîjanovski Dumitru, care coroborează cu declarațiile părții vătămate, confruntările efectuate, declarațiile părții vătămate, Pricop Dmitrii. Martorul, Mojeica Pavel, nu este cunoscut nici cu inculpații, nici cu partea vătămată și ceilalți martori.*

Astfel, în privința acestuia nu există date obiective care ar sugera interesul lui în denunțarea calomnioasă a inculpaților”.

La acest aspect apărarea a apreciat ca fiind eronată poziția instanței, or, martorul Krîjanovski Dumitru, nu a fost la fața locului, nu este un martor ocular, iar declarațiile acestuia nu pot corobora cu cele a părții vătămate.

Mai mult, în cauza penală nu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată persoana pe nume Pricop Dmitrii, și nici martor pe nume Mojeica Pavel, nu este.

A mai evidențiat că prima instanță a respins cererea părții apărării de a fi audiat în calitate de martor Bulgar Victor, despre care părțile vătămate au declarat că a participat la bătaie, pe când partea acuzării a confirmat în instanță că acesta este scos de sub urmărire penală și în general nu a văzut bătaia.

La fel, partea acuzării nu a prezentat probe veridice care ar confirma vinovăția lui Chiril Vladislav în săvârșirea infracțiunii imputate, iar instanța de judecată a luat la baza constatării vinovăției acestuia declarații neconfirmate prin alte probe, fapt ce contravine prevederilor art. 6 CțEDO.

3.4. Inculpatul Chiril Vladislav a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând aceleași motive care au fost invocate în apelul apărătorului său, Barbăneagră Sergiu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpaților în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a exprimat solidaritate cu concluzia primei instanțe și în partea încetării procesului penal intentat în privința lui Esinencu Andrei, Chiril Vladislav și Zgardan Boris în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ultimii fiind trași la răspundere contravențională, cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că deși inculpații vina nu și-au recunoscut-o, vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal și contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, se confirmă prin declarațiile părților vătămate Marcu Anatolie, Zugravu Daniel; martorilor Munteanu Ana, Vataman Teodor, Krîjanovski Dumitru, Bandalac Mihail; rapoartele de expertiză medico-legală nr. 487/D și 488/D din 26 februarie 2014 (f.d. 43, 50, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Zugravu Daniel și Chiril Vladislav (f.d. 73, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Marcu Anatolie și Chiril Vladislav (f.d. 74-75, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Zugravu Daniel și Zgardan Boris (f.d. 137-140, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Marcu Anatolie și Zgardan Boris (f.d. 141-144, vol.I).

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, instanța de apel a menționat, că în speță, prin acțiunile inculpaților, Esinencu Andrei, Chiril Vladislav și Zgardan Boris, au fost periclitate în principal relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

În ceea ce privește fapta prejudiciabilă, instanța de apel a indicat, că aceasta s-a manifestat prin faptul că inculpații, la 09 februarie 2014, aproximativ la ora 03:30, aflându-se în fața clubului de noapte „Kremlin”, amplasat pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn, 17/2, mun. Chișinău, în urma unui conflict, manifestând o obrăznicie deosebită au aplicat violență fizică asupra lui Zugravu Daniel, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 487/D din 10 martie 2014, fractură marginală a falangei distale, fără deplasare și falangei proximale cu deplasarea degetului V pe stânga.

La fel, părții vătămate i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală manifestată prin comotie cerebrală, echimoze, edem pe cap, față, abdomen și antebrațul drept, echimoză a articulației talo-crutale pe dreapta, leziunile respective după gradul lor fiind calificate ca vătămare medie.

Ulterior, inculpații au aplicat violența fizică asupra lui Marcu Anatolie, ultimului fiindu-i cauzată, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 488/D din 10 martie 2014, fractura osului metacarpian V pe dreapta, fractura coastei X pe stânga, plagă contuză pe cap, edem și echimoze pe față și mâna dreaptă, echimoza hemitoracelui stâng, leziuni care după gradul lor se califică ca vătămare medie.

Acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile părților vătămate, Zugravu Daniel și Marcu Anatolie și declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată: Munteanu Ana, Vataman Teodor, Krîjanovski Dumitru, Bandalac Mihail.

Instanța de apel a respins argumentele inculpaților și ale apărătorilor acestora, precum că în mod incorect au fost apreciate acțiunile făptuitorilor prin prisma art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, deoarece organul de urmărire penală nu a demonstrat cert că inculpații au acționat intenționat cu scopul de a cauza prejudicii fizice părților vătămate și că toți inculpații au avut aceste intenții, or, la cazul dedus judecării s-a stabilit dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpații au acționat cu intenție atunci când au aplicat violența fizică asupra lui Marcu Anatolie.

Cu referire la învinuirea adusă inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și soluția primei instanței de încetare a procesului penal pe acest capăt de acuzare, instanța de apel a reținut că actele de violență exprimate sub forma vătămarilor medii nu pot fi reținute la calificare potrivit art. 287 Cod penal.

Acest raționament este dedus din pedepsele prevăzute de art. 152 Cod penal, pe de o parte, și art. 287 Cod penal, pe de altă parte.

Infrațiunea prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, respectiv infrațiunea de huliganism prevăzută de art. 287 Cod penal nu poate să absoarbă violența de la infrațiunea prevăzută de art. 152 Cod penal. Aceasta întrucât infrațiunea prevăzută de art. 152 Cod penal prevede pedeapsa mai aspră decât cea stabilită pentru infrațiunea prevăzută de art. 287 Cod penal.

Având în susținere prevederile art. 33 Cod penal, instanța de apel a menționat că pentru a fi în prezența concursului ideal de infracțiuni, pe lângă condițiile de existență doar a unei singure acțiuni infracționale și săvârșirea a cel puțin două infracțiuni din partea specială a Codului penal, mai este necesar ca acțiunea infracțională săvârșită să înglobeze în totalitate normele infracționale comise.

Respectiv, în condițiile faptei examinate, este inadmisibil prin aplicarea loviturilor (aceleași lovituri săvârșite de către inculpați asupra părților vătămate) săvârșirea simultană a infracțiunilor prevăzute de art. 152 Cod penal și art. 287 Cod penal, întrucât ambele infracțiuni presupun violență.

Astfel, în cazul în care violența aplicată de către făptuitor în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice se exprimă sub forma vătămării medii, calificarea se va face potrivit art. 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional.

Potrivit regulii absorbției, infrațiunea de huliganism nu poate absorbi infrațiunea prevăzută de art. 152 Cod penal, deoarece infrațiunea absorbantă trebuie să prevadă o pedeapsă mai aspră decât infrațiunea absorbită.

Acceptarea unei asemenea variante de calificare (prin rechizitoriu, faptele fiind calificate prin concurs ideal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal), ar însemna ignorarea principiului neadmiterii tragerii la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă, prevăzut la art. 7 alin. (2) Cod penal și art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală.

Fiind aplicată o singură dată, violența nu poate fi reținută de două ori la calificare: prima dată în contextul infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, iar a doua oară ca expresie a infracțiunii de huliganism.

În temeiul principiului *non bis in idem*, aplicarea acestui principiu este supusă triplei condiții de identitate a faptelor, unitatea contravenientului și unitatea

interesului juridic protejat. Prin urmare, aceeași persoană nu poate fi sancționată mai mult decât o dată pentru un mod unic de comportament ilegal conceput pentru a proteja aceleași valori juridice.

Instanța de apel a constatat că aceleași fapte (lovirea cu provocarea leziunilor corporale medii) materiale sunt atribuite ca element obiectiv al componenței de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal și ca element obiectiv al componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Ca urmare, instanța de apel a considerat justificată concluzia primei instanțe precum că, elementul esențial aplicarea violenței, este atribuit atât în cazul art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal cât și în cazul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, dacă același element esențial este prezent în ambele infracțiuni incriminate, atunci este posibilă o încălcare a art. 4 al Protocolului nr. 7 la CȚEDO.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. art. 332 alin. (2), 391 alin. (2) Cod de procedură penală, reieșind din circumstanțele constatate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a evidențiat că prima instanță justificat a recalificat acțiunile inculpaților, în partea care se referă la învinuirea acestora de săvârșirea huliganismului, în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional, după semnele - „huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice”.

Totodată, conform art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, procesul contravențional a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a exprimat solidaritate cu concluziile primei instanțe, care în opinia acesteia a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Tighinean Alexei în numele inculpatului Esinencu Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, invocând motive similare celor invocate în cererea de apel.

5.1. Avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul Zgardan Boris, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor, recurenții au invocat motive similare celor din cererea de apel, inclusiv și-au exprimat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând, că sentința de condamnare menținută de către instanța de apel a fost bazată pe presupunerile părților vătămate, care în cumul nu dovedesc vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate, iar alte probe utile și relevante de către procuror nu au fost prezentate.

În opinia recurenților, instanța de apel la judecarea apelurilor nu a apreciat declarațiile inculpatului Zgardan Boris și martorilor Munteanu Ana, Vataman Teodor, Krîjanovski Dumitru, Bandalac Mihail.

Totodată, recurenții au specificat, că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, reiterând argumentul precum că materialul probator a fost apreciat unilateral, la etapa urmăririi penale fiind acceptată de către procuror reconstituirea faptei la fața locului, care așa și nu s-a efectuat.

În consecință, recurenții făcând referire la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală au opinat, că martorii în speță nu au indicat la faptul precum că Zgardan Boris a aplicat cel puțin o lovitură uneia din părțile vătămate, aceasta în cazul în care a venit la clubul de noapte, fapt care inculpatul nu-l neagă, însă aceste circumstanțe în viziunea recurenților nicidecum nu confirmă participarea inculpatului la conflictul enunțat.

5.2. Avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului Chiril Vladislav, la 18 mai 2017, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece faptele nu au fost săvârșite de către inculpat, invocând motive similare din cererea de apel, care se referă în esență la critica modului de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

5.3. Avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului și inculpatul Chiril Vladislav a depus recurs similar după conținut cu recursul ordinar depus la 19 mai 2017.

6. Asupra recursurilor ordinare declarate de apărare și inculpați a depus referință procurorul, solicitând dispunerea inadmisibilității acestora, dat fiind faptul, că argumentele invocate de recurenți nu cad sub incidența temeiurilor prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit conținutului recursurilor declarate, se atestă că recurenții au invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Contrar acestor alegații, Colegiul penal atestă că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Din conținutul recursurilor rezultă că, apărarea și inculpații invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a vinovăției în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Opozabil celor enunțate de recurenți, Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură

penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, precum și încetarea procesului penal intentat în privința inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ultimii fiind trași la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procesul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În opinia Colegiului penal, instanțele de fond corect au constatat, că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal precum și a contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate Marcu Anatolie, Zugravu Daniel; martorilor Munteanu Ana, Vataman Teodor, Krîjanovski Dumitru, Bandalac Mihail; rapoartele de expertiză medico-legală nr. 487/D și 488/D din 26 februarie 2014 (f.d. 43, 50, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Zugravu Daniel și Chiril Vladislav (f.d. 73, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Marcu Anatolie și Chiril Vladislav (f.d. 74-75, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Zugravu Daniel și Zgardan Boris (f.d. 137-140, vol.I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Marcu Anatolie și Zgardan Boris (f.d. 141-144, vol.I).

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor declarate, deoarece, ca probe acestea au fost colectate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din cererile de recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal amintește, că nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpaților privind învinuirea imputată acestora.

Mai mult, potrivit practicii constante a Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Instanța de recurs atestă și faptul, că titularii cererilor de recurs mai invocă în cererile înaintate și prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în viziunea căroră, în speță, nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Prin „neîntrunirea elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă sau legătura causală dintre acestea), însă, în cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea

de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Prin urmare, instanța de recurs statuează, că în speță, reieșind din acțiunile inculpaților raportate la probele acumulate, se dovedește indubitabil că Esinencu Andrei, Chiril Vladislav și Zgardan Boris prin acțiunile lor au săvârșit vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății părților vătămăte Zugravu Daniel și Marcu Anatolie, săvârșită de mai multe persoane, asupra a două persoane, precum și acostarea jignitoare în locuri publice a părților vătămăte citate supra.

Este de menționat și faptul că motivele expuse în recursuri au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și conform art. art. 414 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

O nouă reapreciere a probelor nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de prima instanță și, după caz, de instanța de apel.

Cu referire la temeiul invocat sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, de către avocatul Tighinean Alexei în numele inculpatului Esinencu Andrei, instanța de recurs menționează că recurentul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, or în conținutul cererii de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În concluzie, Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunilor săvârșite de către inculpați le-a fost dată apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa le-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal, fiindu-le aplicate pedepse în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de drept de către instanța de apel, iar alegațiile recurenților în acest aspect sunt vădit neîntemeiate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează, că instanța de apel la judecarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, decizia de menținere

a sentinței de condamnare și încetare a procesului penal fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către titularii cererilor de recurs.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Tighinean Alexei în numele inculpatului Esinencu Andrei, Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul Zgardan Boris, Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului Chiril Vladislav, Barbăneagră Sergiu în numele inculpatului și inculpatul Chiril Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui *Esinencu Andrei xxxxx*, *Chiril Vladislav xxxx* și *Zgardan Boris xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev